

RENAȘTEREA

ADAOS PENTRU POPOR LA FOAIA OFICIALĂ A EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI ȘI CLUJULUI

APARE LA 1 ȘI 15
A FIECĂREI LUNI

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski 18
(Consiliul Eparhial)

Redactor:
Preotul GH. NOVEANU

DAVID ȘI GOLIAT

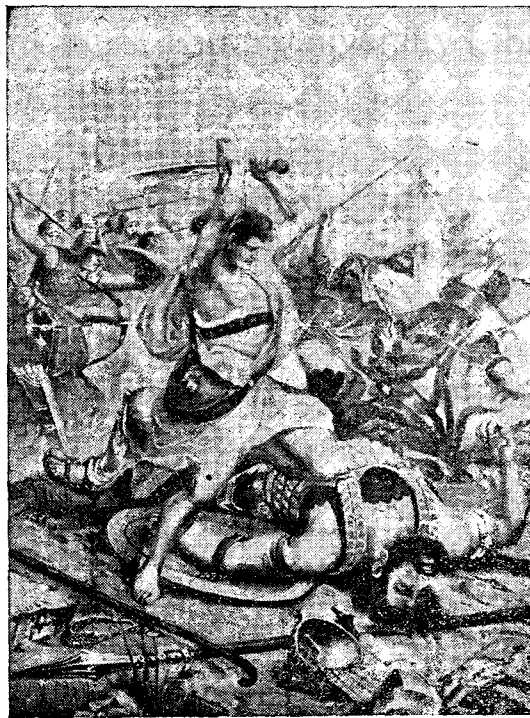
În Sfânta Scriptură stă scrisă istoria mult grăitoare a lui Goliat și David. Goliat uriașul plin de putere, de trufie și mult aplecat către nedreptate, aducea peire între semințiile vecine și prilej de grea umilință între cei mai puțin vârtoși ca el.

Goliat răsbea cu paloșul și puterea zeei de viteji și le prăștia în țărână viața mestecând, fără teamă de păcat, sângele lor cu pietrele drumului. Goliat era spaima lumilor și neamurilor de atunci, fiindcă era plin de putere mare, lipsit de cuget drept, fără dragoste de oameni și fără de credință în Dumnezeu. Era ca un balaur care poate multe, dar n'are în sine nici lumina lăuntrică a sufletului, nici înfrânarea minții.

Goliat era putere lumească trufașă, rea și nestrunită de judecata dreaptă. Înaintea acestuia a trimis Domnul tinerețea lui David ascultătoare de porunci, bună și cu frică de păcat. David este virtute pornită din credință, și nădejde isvorită din minte. David nu s'ar fi putut cumeta niciodată cu puterile sale singure să aplece trufia uriașului Goliat. Când l-a umilit pe acesta — când a umilit puterea —

a făcut aceasta cu înțelepciunea. Iată deci că istoria lui Goliat și David este, altfel tâlcuită, istoria luptei dintre putere și înțelepciune. Lupta ce se duce din veac între cei ce cred că puțința lor omenească poate umili și sfărâma rânduelile minții sălășluite în veac de bunul Dumnezeu, care a binecumpănit cum trebuie să viețuiască toată făptura mânilor sale.

Lupta dintre Goliat (putere) și David (înțelepciune) este lupta dintre trufia omenească și Duhul Adevărului. Pentru închipuirea minții noastre, Cartea

DAVID ȘI GOLIAT

Sfântă arată cum Goliat a fost răpus și Filistenii ce s'au fâlit cu el au fost alungați sau duși în prinsoare.

Duhul adevărului care este Dumnezeu nu voește azi nici moartea, nici prinsoarea lui Goliat sau a Filistenilor. Ci mai cu osebire Hristos a venit în lume să răscumpere de păcat și pe Goliat și pe seminția lui. Pentru unii ca aceștia Fiul lui Dumnezeu s'a

făcut om, a pățimit și a primit El însuși ocara, umilința, cuiele, trestia și crucea.

Pe cruce suindu-se, Hristos a stricat pentru vecie împărăția puterii trufașe, a stricat împărăția lui Satanai și a umplut de har nepieritor împărăția lui David, împăția credinții în suflet și în mântuirea ce vine dela Duhul Tatălui.

Păcatul în care a murit cu veacuri înainte Goliat, a fost răscumpărat prin patimile crucii lui Hristos.

Din mila și dragostea cea fără de margini a lui Hristos, Goliat se va fi aflând azi între cei mântuiți. Pentru el și alți mulți asemenea lui a suferit Hristos dealul Golgotei. Pentru el și pentru mulți ca el din zilele noastre Hristos sângeră.

Golgota are însă putere mântuitoare pentru toate veacurile. În loc să așteptăm ca însuși Dumnezeu să urce calea patimilor, la acest început de primăvară, să urcăm noi înșine drumul crucii Lui.

Și acolo unde s'a plecat Domnul sub povara bicelor și hula oamenilor, să aplecăm genunchii umilindu-ne pe Goliat din noi, ca să poată birui David.

Acolo unde a sângerat cel fără prihană, să sângere lăcrămând și trufia noastră.

Ca'n ziua a treia, după ce vom fi gustat moartea și vom fi îngropat pentru vecie păcatul, să putem prăznuți învierea, biruința lui David (înțelepciunea) asupra lui Goliat (puterea trufașă) împreună cu Hristos, Împăratul mării.

Acestea, ca să împlinim legea și rostul nostru de oameni.

Pr. GH. NOVEANU

IN ȘCOALA PROROCILOR

DREPTURILE FEMEII

Legiturile mai nouă au dat femeii aceleași drepturi ca bărbaților. La noi ca și la alții. Asta nu-i rău. Dimpotrivă. Dar numai dacă femeia, dobândindu-și drepturile, nu-și uită nici de datorii. Căci orice drept nu e rodnic decât prin datoria cu care se cumpănește.

Creștineasca noastră lege a prețuit totdeauna vrednicia femeii credincioase și harnice. În Biserica lui Hristos femeia cuvioasă și jertfelnică se'ncununază cu aceeași podoabă a sfințeniei — ca și bărbatul. Că nu este osebite. Hristos nu caută la fața omului, ci la sufletul și la faptele lui. Și judecând după aceste semne, cine ar putea tăgădui vrednicia femeii creștine?

Ea este soția credincioasă care-și iubește bărbatul; îl cinstește și-l apără de vorbele cele rele ale neprietenilor; îl ferește de ispitele și greșelile care-l pasc la tot pasul; îl ajută la treabă bună și-l mângăie la vreme de necaz; își crește copiii în frica de Dumnezeu și'n rușine de oameni; îi încălzește și-i povătuște cu neadormita ei dragoste de mamă, spre dreaptă și sănătoasă creștere; îi ferește de supărări și primejdii prin aceeași neîmpuținată și jertfelnică iubire de mamă.

În familia creștină ca și'n viața obștească mai largă, femeia înțeleaptă, zidită în legea sfintei noastre Biserici, este o adevărată binecuvântare. De aceea e și vrednică de toată lauda.

Regele Solomon are dreptate când scrie în Pildele sale (14, 1) că „femeile cele înțelepte au zidit case, iar cele fără de minte le-au surpat cu mâinile lor“. Căci precum femeia înțeleaptă este binecuvântarea casei, cea nebună este blestemul acesteia.

Gândiți-vă cât rău se poate sălășlui într'o familie, dacă femeia e trândavă, gâlcevitoare, risipitoare, necredincioasă, ne-iubitoare de soț și de copii, negrijnică de casă și fără cumpăt în deșarta ei goană după podoabe și plăceri deșarte! Numai gândindu-se la una ca asta

SFÂNȚA EVANGHELIE

ÎNVIEREA LUI LAZAR

Când s'a îndurat bunul și milostivul nostru Domn Iisus Hristos de s'a pogorât din ceriu ca să izbăvească omenimea din robia diavolului, atunci Domnul Iisus a început a propovedui oamenilor că cei buni și drepti vor fi încununăți, iar cei răi vor fi osândiți, cei milostivi vor fi fericiți, iar cei nemilostivi vor fi ocăriți și batjocoriți. Și săvârși minuni: bolnavi tămăduia, ologi vindeca, orbilor le da vedere, vântul oprea, marea alina. Și între altele făcu și aceasta minune mare și ne-mai auzită: *Învierea lui Lazar din morți*.

Era un om care se chema Lazar din satul Vitania, feciorul fariseului Simon, frate bun cu Maria și Marta și prieten iubit al lui Iisus. Și s'a întâmplat că Lazar a căzut în boală grea. Atunci merseră oamenii lui Lazar la Iisus și îl rugară zicând: „Doamne, Lazar cela ce te iubește, zace în boală grea, deci cum tămăduiești pe alții mai streini așa vino și tămăduiește și pe prietenul tău Lazar“. Iar Iisus le-a răspuns: această boală nu este spre moarte ci spre mărirea lui Dumnezeu“.

Iisus care știa că Lazar va să moară, n'a plecat, ci a stat acolo dincolo de Iordan, unde trecuse din calea iudeilor, cari căutau să-l prindă. După două zile Lazar muri, iar Iisus mai

putea spune Iisus fiul lui Sirah (25, 18): „Mai bine-aș lăcuși împreună cu leu și cu bălaur, decât împreună cu muierea cea rea“. Câtă vreme femeia cuvioasă și harnică „își deschide gura cu socoteală“. (Pilde 31, 26) „ea-și întinde mâinile sale spre cele de folos și coatele sale le întărește la fus“ (Pilde 31, 19). De aceea ea este mai scumpă decât pietrele cele de mult preț.

D. P.

șteptă încă două zile ca să îngroape pe Lazar și să se facă și mai minunată minunea lui. Iar atunci zise Iisus ucenicilor lui: „Lazar prietenul nostru a adormit“. Iar ucenicii crezând că Iisus nu știe, ziseră: „Doamne, a adormit, dar iarăși se va scula“. Atunci le zise Iisus: „Lazar a murit și mă bucur pentru voi, nu mă bucur pentru moartea lui, ci pentru voi ucenicii mei. Că veți vedea minune mare și veți crede, veți vedea chipul învierii mele, și veți crede că eu sunt Dumnezeu. Vedea-veți cu un cuvânt cum va învia mortul și vă veți adevăra că eu însumi pe mine mă voi învia și glasul meu vor auzi morții la ziua de apoi și vor învia“.

Și Iisus trecu atunci cu ucenicii lui în Vitania și Lazar era îngropat de 4 zile. Vitania fiind aproape de Ierusalim, se adunaseră mulțime de prieteni la casa lui Lazar, ca să mângăie pe surorile lui. Și Iisus veni la casa lor.

Atunci Maria și Marta căzură la picioarele lui și cu lacrimi îi ziseră: „Doamne, de ai fi fost tu aici n'ar fi murit fratele nostru“. Iar Iisus le răspunse scurt: „Învia-va fratele vostru“. Atunci zise Marta: „Știm că va învia, atunci când vor învia toți morții la ziua de apoi“.

Iisus grăi: „Eu sunt învierea

și viața, învierea căci cu cuvântul meu vor învia morții cei din veac, viața, căci cu puterea mea sunt vii toate câte sunt, și cel ce crede întru mine nu va muri în veci. Cu adevărat Marto a murit fratele tău, iar de vei crede în mine să nu te

mari ale lui Iisus. Și scriptura ne-o dă de mare învățătură, ca să vedem că numai pe cei drepecți îi iubește Domnul. Cei drepecți sunt ca lumina soarelui care nu o poate întuneca nimic, iar cei păcătoși sunt ca și călătorii cei încărcăci cu sarcini grele. Că-

păcatului roade la inimă și hordina și liniștea fug și pier din preajma păcătoșului. Iară dreptul cel curat cu inima trece senin și fericit prin lumea aceasta bine știind că numai cei drepecți, numai cei curați cu inima se vor chema fiii lui Dumnezeu și vor vedea împărăția lui.

Învierea lui Lazar

Și ne mai învață minunea aceasta, ca să nu ispitim pe Dumnezeu și puterea lui. Puterea lui e mare și cumpăna judecății sale dreaptă. Să nu-l ispitim ci să credem pentrucă credința singură ne va mântui. Să credem întru dânsul, să credem în Iisus Hristos și puterea lui Dumnezeu, să credem în învățăturile lui și să le urmăm pentrucă el a zis: „Eu sunt învierea și viața, cel ce crede întru mine și de va muri viu va fi în veac“.

Pr. V. BOGDAN

temi că va fi mort“. Iar Marta zise: „Crez Doamne“. Atunci Iisus și cu ucenicii și tot poporul adunat merseră la mormântul lui Lazar. Și Iisus lăcrimă și le zise: „Luați piatra“.

Marta grăi atunci: „Doamne, va fi stricat și miroase greu, căci iată sunt 4 zile de când e îngropat“. Iar Iisus îi zise: „Au nu ți-am spus că de vei crede vei vedea mărirea lui Dumnezeu? Au nu ți-am spus că sunt Dumnezeu și pot să înviiu pe fratele tău, și nu numai pe el, ci și pe morții cei din veac“?

Atunci ridicându-și ochii săi spre cer, a zis: „Mulțumescu-ți ție Doamne că mai ascultat“, și cu glas mare zise: „Lazare vino afară“. Și minune, mortul iese afară înfășurat în giolgiurile albe, în cari fusese învăluit. Iisus le porunci să-l desfacă de giolgiuri ca să vadă că este aievea Lazar.

Poporul inspăimântat de minunea aceasta căzu în genunchi și crezu în Iisus. Iar Lazar mai trăi încă în lume 30 ani și apoi trecu în împărăția fericirii.

Iată una dintre minunile cele

lătorii aceștia năpăstuiți pe cale, sunt pururea îngrozici de tâlhari și fiară sălbatică, n'au liniște nici somn, nici odihnă. Așa și cei păcătoși. Viermele

NEGHINA CREDINȚEI

CUM AU AJUNS LA NOI?

E vorba tot de Martorii lui Iehova. Cu toate că locul de obârșie al acestei secte e atât de departe ca și buruiana cea rea, n'a întârziat să-și întindă rădăcinile până la noi. Prima dată a apărut în Transilvania, fiind adusă în anii 1911-1912, de către Szabó Carol și Kiss Iosif. Amândoi s'au reîntors din America. Cu timpul cei de mai sus au atras la secta lor pe doi învățători, pe Faluvégi Dénes și Nemeș Lucaciu. Primele întruniri le-a ținut la Cluj și Tg.-Mureș.

În anul 1916 Szabó și Kiss au fost condamnați la închisoare, pentrucă îndemneau pe soldații să nu mai lupte pe front. În acest timp au trecut la iehoviști și cei dintâi români.

În anul 1916 murind între-

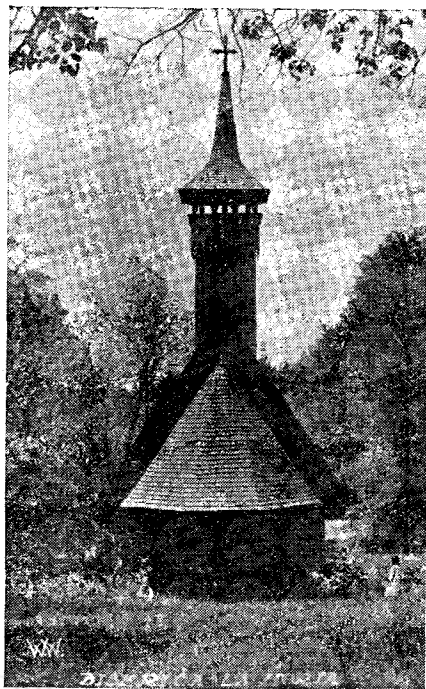
meetorul sectei Carol Russell, conducerea a ajuns în mâna bancherului Rutherford. Inzeștrăat cu un simț comercial dezvoltat, noul conducător a ținut să dea organizației sale un spirit comercial, care să-i asigure câștiguri din cale afară de frumoase. Pentru el lucrul acesta devenise o lege. „Fără vânzare de cărți nime nu poate ajunge în cer“ — zicea în una din publicațiile sale, ca și când cerul ar atârna de mulțimea de hârtie scrisă pe care cineva e în stare să o răspândească între oameni.

Intrucât propaganda între Români mergea greu din cauza străinilor de sânge care propovăduiau noua învățătură, se cerea un român, care să lucreze cu mai mulți sorți de izbândă.

Și bogătașul Rutherford l-a aflat în persoana unui român isteț, cu numele I. B. Sima. După ce l-a instruit în tainele lui comerciale, l-a trimis în anul 1920 să organizeze secta în România, Ungaria, Iugoslavia și Bulgaria. După cât se poate vedea, românul nostru a reușit să câștige încrederea superiorului său în așa măsură, încât să-i încredințeze lucrarea pentru toată partea de Sud-Est a Europei. Și I. B. Sima s'a achitat de însărcinarea primită cu vârf și indesat. Dealtfel „dolarul toate le poate pentru a rățăci pe oameni” — zicea fierțatul Episcop Grigore Gh. Comșa al Aradului, cu ani în urmă.

Ajutat de dolari, noul convertit a înființat o casă de editură în Cluj, cu numele „Viața” în actuala str. Molotov Nr. 36. Acum un sfert de veac și mai bine editura aceasta era una dintre cele mai elegante întreprinderi din Cluj și I. B. Sima își îndeplinea cu toată conștiințiozitatea rolul ce și l-a luat. Dar ca orice afacere care nu are la bază gând curat de îndreptare și mântuire, ci unul ascuns, comercial și de destrămare sufletească, conducătorii au ajuns la neînțelegere. *Mai ales s'au gâlcevit pe chestia*

bănească. Între aceia care s'au convins prima dată de duhul rău care stăpânea mișcarea a fost chiar I. B. Sima. Furios, bogătașul Rutherford, prin oamenii săi, a publicat o scrioare prin care a arătat nere-

gulile pe care le-a făcut fostul său tovarăș de muncă, acuzându-l în special de reaua întrebuințare a banilor.

Românul nostru însă nu i-a rămas dator. A răspuns, arătând că s'a despărțit de Rutherford pentru că a refuzat să tipă-

rească o broșură care îndemna poporul la *revoltă*, încheiând cu cuvintele: „Nu aprob cătuși de puțin *ideile și acțiunile revoluționare* ale Dlui Rutherford”.

Între timp dându-și seama de pierderea suferită de asociație prin plecarea lui I. B. Sima Americanii au încercat să-l recâștige pentru cauza lor. Încercarea a fost zădarnică. După Sima, conducerea sectei au luat-o Faluvégi Dénes și Magyarosi Márton.

Cu toată străduința depusă de noii conducători, organizația sectară nu și-a mai putut desfășura lucrarea în condiții așa de bune ca și în trecut. Poliția a reușit să intre în pivnițele Casei de editură din str. Molotov 36 unde au aflat în camere bine îndosite, vagoane de material de propagandă. Ca să scape de urmăriri, au făcut pachete și trimiteau cărți pe adrese fictive aproape la toate oficiile postale din țară. Cel ce subscrie aceste rânduri în felul acesta chiar el a ajuns prima dată în posesiunea cărții lui Rutherford, intitulată „Harfa lui Dumnezeu”.

Cărțile ce n'au reușit să le trimită în țară au fost confiscate de autoritățile polițienești ale Clujului și distruse. Între mate-

FOIȘOARĂ

Viața sfinților Caliope și Tomaida

Caliope a fost pe vremea împăratului Maximian, fiul Teocliei, învățat în credința lui Hristos și era din Perghia Pamfiliei, crescut lângă maică-sa cu evlavie și nevoindu se cu dumnezeieștile Scripturi. Deci fiind pornită goana asupra creștinilor, întărindu-se pe sine, și luând învățături, și sfătuire dela maică-sa ca să moară pentru mărturisirea lui Hristos, se duse însuși nechemat, la ighemonul Maxim în cetatea lui Pompeie, și propovăduind înaintea aceluia numele lui Hristos, fu legat cu coatele mâinilor îndărăt și bătut cu plumb și întins pe roată, și ars dedesupt cu foc. Deci arătându-se îngerul Domnului, stătu roata și focul se răci; și se arătă îngerul cu groază la cei ce-l priveau. Iară pe Sfântul îl luară de l băgară în temniță cu carnea sfărâmată, unde intrând maică-sa, îi ștergea sângele de pe rane. Deci

împărțindu-și ea toată averea la săraci, și iertându-și robii și roabele, cari erau până la cincisute și cincizeci cu toți, se însoți cu fiul ei în temniță și cântau împreună. Iară la miezul nopții, se făcu lumină în temniță, și viind glas de sus, cu care se fericea îndrăznirea și mărturisirea Mucenicului, mai vârtos se înălța spre nevoință. Deci rămâind întru acestea neclătit, fu osândit a se răstigni și era părtaș întru patimile cele stăpânești, nu numai cu chipul morții, ci și cu vremea întru care se întâmplase acestea, fiindcă era în sfânta Joia cea mare, înaintea Învierii lui Hristos Dumnezeuului nostru. Deci răstignindu-l cu capul în jos, că și maică-sa pof-tise aceasta, dând încă și cinci galbeni de aur muncitorilor pentru aceasta; când fu a doua zi în Vinerea cea mare la trei ceasuri și-a dat sufletul la Dumnezeu. Iară după ce-l pogorâră de pe cruce, căzu maică-sa peste dânsul și leșinând, și-a dat și ea sufletul, și se îngropă cu sfântul mucenic și fiul ei la un loc.

rialul capturat pentru propagandă sau mai aflat cărți scrise în toate limbile europene: ru-sești, italienești, poloneze, germane, franceze ș. a.

Cu ocazia acestei descoperiri, autoritățile polițienești au dat și de o circulară a „fraților“ din străinătate, „prin care dădeau sfaturi femeilor mileniste, unde să ascundă cărțile de propagandă“ în cazul când ar fi descoperite.

Dar despre aceasta în numărul viitor.

Pr. AUG. FAUR

Preotul și Predica

Acum să vedeți ce s'a întâmplat cu un preot deștept și cu niște poporeni care, la vremea predicei, erau cu mintea aiurea.

Pe când predica într'o zi de sărbătoare, preotul acesta văzu pe credincioși ba unul căscând, ba altul privind pe pereți.

Atunci el, fără să se bage de seamă, începu a povesti așa: „Un călător a închiriat odată dela un cioban, un măgar. Mergând împreună, ajunseră la un loc de popas. Fiind cald, călătorul se așază la umbra măgarului, nefiind alta împrejur. Atunci ciobanul îi zise: „N'ai

drept să folosești umbra măgarului meu, că eu ți-am închiriat numai măgarul, nu și umbra lui, care mi-a rămas mie“. Călătorul s'a luat atunci la ceartă cu ciobanul — și zornevoie, au mers la judecată. S'a pornit proces mare — și de atunci lumea așteaptă cu gura căscată se afle ce se va alege...“

Și tot cu gura căscată așteptau și creștinii din biserică să afle ce s'a întâmplat cu umbra măgarului.

Văzându-i astfel treziți de-o povestire ca aceasta, preotul îi muștră, zicându-le:

— „Vedeți, dragii mei, o poveste mincinoasă ca aceasta v'a trezit din nepăsare — și o ascultați cu gura căscată, — iar cuvântul Domnului nu-l auziți. Umbra măgarului vă stă la inimă mai mult decât împărăția lui Dumnezeu...“

Așa de tare i-a usturat lecția părintelui — și așa de multă dreptate i-au găsit, că de atunci acei credincioși au stat cu mare băgare de seamă la predicile părintelui.

RUGĂ DE SEARĂ

Tată sfânt, deși sunt mică
Vocea-mi slabă îți ridică
Ruga celor mulți —
Că tu, Doamne, le știi toate,
Știi de orice viătate,
Ești izvor de bunătate
Și pe toți ne-ascuți!...

Uite, noaptea n'cet pogoară,
Intunericu 'mpresoară
Toate câte sânt, —
Cu iubirea pururi trează
Numai tu rămâi de pază, —
Numai ochiul tău veghiază,
Tată bun și sfânt!...

De tot răul care 'nșeală,
De ispită și greșeală
Fă să mă feresc; —
La pătuc stai lângă mine
Și mă 'nvață ce e bine, —
Că nădejdea mea e 'n Tine
Blând stăpân ceresc!

Deopotrivă, să iei seama
Și de tata și de mama
Și de frații mei —
Și de toți copiii care
Merg, cuminte, la culcare, —
Că ei toți, și mic și mare,
Doamne, — sunt ai Tăi!

GEORGE SILVIU

Sfânta Tomaida

Sfânta Tomaida s'a născut în Alexandria, și bine fiind crescută și învățată de părinții săi, fu însoțită cu bărbat și era în casa bărbatului său, cu multă credință și petrecea cu întreagă înțelepciune și cinste. Și viețuia împreună cu ei și trupescul părinte al tânărului, carele luase luiși noră pe Tomaida. Deci într'una din zile neaflându-se acasă fiul său, pierzătorul de suflete diavol, a băgat în bătrânul, cuget de ocară împotriva nurorei sale, și cugeta să se împreune cu tânăra, toate chinurile uneltind spre împlinirea scopului său. Deci fericita Tomaida, mult sfātuind și rugând pe bătrânul, nimic isprăvia; căci întunecat cu mintea de diavol, luând sabia fiului său și lovind pe tânăra foarte tare au tăiat-o în două; și ea și-a dat sufletul Domnului și s'a facut muceniță pentru întreaga ei înțelepciune; iar bătrânul, îndată pierzându-și vederile, umbla prin casă orb. Și iară mergând oarecari spre aflarea fiului său, au aflat pe tânăra, zăcând moartă pe pământ; cari văzând a-

cestea și pe bătrânul ce se purta orb încoace și încolo și rătăcea prin casă, îl întrebau ce este aceasta ce se vede? Iară el descoperind adevărul, se muștra pe sine, că din mâna sa a făcut uciderea, mai adăogând încă și rugându-se ca să fie dus de ei, la ighemon și să-și primească osânda. Aceștia plecându-se l-au dus pe el la ighemonul și cunoscându-se adevărul, din porunca lui s'a tăiat capul bătrânului. Deci înștiințându-se de aceasta Avva Daniil dela schit s'a pogorit la Alexandria, și luând moaștele Sfintei, le-a dus la schit, și le-a așezat în cimitirul său, pentru că Sfânta s'a nevoit prin sânge și s'a săvârșit pentru curățenie. Și oarecarele din schit, stăpânindu-se de pofta curviei, s'a dus la mormântul fericitei și luând untdelem din candela ei și ungându-se, mai luând încă și binecuvântarea ei care s'a arătat lui în vis, deșteptându-se s'a izbăvit de patimă. Deci de atuncea și până astăzi frații din acel schit, mare ajutor au pe fericita Tomaida întru războaiele trupului.

DIN LUMEA LARGĂ...

Din alte vremi

Înainte de Romani, în timpuri vechi, cu 500 de ani înainte de Iisus Hristos, în Timișoara de azi locuiau *Siginii*, care aveau *cai pletosi*; în Oltenia la apus și pe lângă Olt și cu toate districtele muntoase ale Munteniei și în Transilvania pe lângă Carpați, locuiau *Agatirșii*, *crescători de albine*; în tot șesul moldovean până la Olt și în Dobrogea, regiuni agricole alese, locuiau *Sciții*, înrudiți cu Agatirșii. După Erodot semănau grâu pentru folosul lor și pentru vânzare. Sciții creșteau și albine și vite și se găsea așezați în părțile cu pășuni întinse, udate de râuri. În Moldova de sus locuiau *Neurii*.

Când se face secerișul în deosebitele părți ale pământului

Ianuarie: Australia, republica Argentina, Chili, Noua Zeelandă.

Februarie și Martie: Indiile Orientale, Egiptul de sus.

Aprilie: Egiptul de jos, Chipru, Siria, Asia mică, Persia, Cuba, India și Mexico.

Mai: Algeria, Asia centrală, Japonia, Texas, Florida, China, Maroc.

Iunie: Franța meridională, Spania, Portugalia, Italia, Grecia, Turcia, California, Oregon, Luisiana, Mississippi, Alabama, Georgia, Carolina, Tennessee, Virginia, Kentucky, Kansas, Arkansas, Utah, Colorado, Missouri.

Iulie: Franța, Anglia (partea de miază zi), Elveția, Germania, Austria, România, Ungaria, Iugoslavia, Bulgaria, Rusia de miază-zi, Nebraska, Minnesota, Wisconsin, Iowa, Illinois, Indiana, Michigan, Ohio, New-York, Noua Anglia, Canada de sus, Oregon, Washington.

August: Belgia, Olanda, Danemarca, Polonia, Golful Hudson, Canada de jos, Columbia engleză, Montana, Britania mare, Dacota.

Septembrie și Octombrie: Scoția, Suedia, Norvegia, Rusia nordică.

Noembrie: Peru, Africa de miază-zi.

Decembrie: Birmania.

SAPA

Voi nu știți cât de frumoasă este sapa. Nu puteți ști, voi orașenilor, cât de frumoasă poate fi o sapă.

O simplă sapă de câmp, o adevărată sapă în cele două mâini ale țaranului, o sapă aievea, răzimată de pietrele zidului, lângă ușa casei plugarului.

O bucată de lemn vărâtă într-o bucată de fier. O biată bucată de lemn, o simplă prăjină de lemn aspru, tare, de lemn cum se cade. O bucată de lemn abia tăiat, netezit, subțiat de tăișul săculei. Necurățit, nelustruit: cele două mâni îngroșate, sbârcite, înăsprite bătătorite, îi vor da, zi de zi luciu, lucrurilor vechi, lumina muncii, care învinge murdăria sudorii și a cărnii.

O bucată de fier, o biată bucată de fier pe care focul și apa a îndoit-o de veac. O aspră bucată de fier, care a fost moale ca aluatul, ca și brânza albă pusă în burduf. O bucăciță de metal negru, pe care țaranul îl face să strălucească la soare ca argintul.

Dar voi nu puteți ști, nu puteți vedea, orașenilor, cât de frumoasă este o sapă.

O mare sapă de argint în cele două mâini ale țaranului, care sfarmă pietrele ascunse, ciuntește rădăcinile bătrâne, sfărâmă pământul uscat, palid, secătuit de secerișuri și-l face iar, ca prin minune, negru.

Sapa nu are nevoie de boi înjuțați, cum are plugul, nu are nevoie de picior cum are hârlețul. Sapa nu cere de cât două mâini noduroase, două mâini puternice, hotărâte, îndârjite, două mâini de aceeași culoare cu pământul, mâini pe care vinele ies ca niște rădăcini, cari șerpuiesc pe suprafața gliei.

Sapa, aceasta unealtă a omului venit din pământ, făcut dintr'o bucată de lemn și dintr'o bucată de fier, sapa moșilor și a strămoșilor și pe care mamele și ficele o poartă, când lipsesc de acasă tătânii — căci tătânii trebuie să mai călătorească prin lume și să învingă războaiele — sapa, unealtă a marelui muncii folositoare, a muncii eterne, a muncii de stăpânire a omului asupra pământului, a muncii care în toate zilele răsună în câmpurile veșnice ale pământului.

Împreună cu toiagul Preotului, cu arma Ostașului și cu Condeii Poetului, ea este vrednică de a fi venerată în genunchi, de a fi proslăvită de glasul nostru.

Dar voi nu veți ști niciodată, nu veți putea nici când ști, orașenilor, cât de frumoasă e o sapă, o mare sapă de argint sub aurul soarelui.

G. PAPINI

VORBE ÎNTELEPTE

Recunoștința apasă greu ca o piatră de moară. Puțini oameni pot să o poarte toată viața lor; cei mai mulți fac ce fac spre a scăpa mai repede de o astfel de povară.

Nutrefurile vitelor

Un foarte bun și prețios nutreț pentru vite este în gospodărie lucerna. Este cea dintâi plantă care răsare primăvara, crește cu putere și ne dă prima coasă, atunci când nutrețul de iarnă s'a isprăvit, iar cele de primăvară nu s'au format încă.

Dar lucerna suferă și ea de câteva boale: 1. Cuscuta (torjelul, mătasa).

Apar vetre prin lucerniere, de culoare galbenă, se cațără pe firele de lucernă, le sugă, le sugrumă și în urmă lucerna unde e atacată pierd; se înmulțește prin stoloni (butași). Orice bucată de cuscută, aruncată pe firele de lucernă se prinde numai decât și dă o nouă vatră. Prin cosire, se răspândește mai mult și vetrele se pot înmulți așa ca să distrugă suprafețe mari și chiar toată lucerniera.

Cum distrugem acest parazit al lucernei?

Observăm cu atenție lucerniera tânără și imediat ce a apărut o vatră cât de mică de cuscută o încercuim cu un șanțuleț și apoi cu paie îi dăm foc, ca să distrugă orice tulpină, orice sămânță de cuscută; se obișnuiește a se îngropa vatra de cuscută, cu pământul ce-l scoatem din șanț; sub pământ ramurile și semințele de cuscută putrezesc și se pierd iar în primăvara viitoare aceste vetre se pot completa prin semănare.

2. Lucerna mai este atacată de niște insecte pureci și viermi care-i mănâncă frunzulițele și vârful lujerelor tinere rămânând numai tuleele, (tulpinele) și sunt periculoase grozav și aceste insecte căci în câmpie distrug suprafețe întinse mai ales la prima coasă.

În contra acestora nu putem lupta de cât stropind lucerna cu zeamă de tutun: Un Kg. de zeamă de tutun la 20 litri de apă și stropim cu o mătură înmuiată în soluție. Se mai poate întrebuița și soluția de sulfat de cupru un Kgr. la 200 litri apă.

Frunzele și lujerii stropiți cu aceasta soluție provoacă prin mâncare insectelor (purceli) diaree și pier ne mai atacând înainte și scăpând lucernierele de adevărate distrugereri periculoase.

Sfaturi bune la felurite trebuințe

Din miere încărită se poate face un oțet minunat. În scopul acesta subțiem un litru din ea cu 8—10 litri de apă domoală și în 10 litri de amestecătură de aceasta turnăm un litru de oțet bun și tare, punem totul la un loc căldicel, acoperim vasul cu un acoperământ de lemn sau cu hârtie și lăsăm să se încărească. Cu cât va fi oțetul mai tare, cu atât mai curând se va preface amestecătura întreagă în oțet și cu cât va fi miere mai multă, cu atât va fi și oțetul mai bun.

Cum putem cunoaște bumbacul în pânză de in: Punem o bucată de probă ce vrem să cercăm, într'o soluțiune de zahăr și sare și o aprindem, după ce s'a sbicit. Firele curate de in lasă o cenușe sură, iar cele de bumbac una neagră.

Pentru a face să fiarbă carnea prea tare. Se adaugă cărnii fierbând în clocote, după ce s'a spumuit oala bine, 2 lingurițe de alcool (spirt alb) de fiecare kgr. și jumătate de carne.

Pentru a face să dispară vânătăile. Pentru a face să dispară vânătăile, ce-și fac copiii căzând, se pune imediat un compres cu apă fiartă sau puțină scrobeală caldă, muiată în apă rece. Acest mijloc simplu face să dispară orice urmă de lovire.

Alt mijloc, nesticăcios pentru animalele domestice, este a se face un amestec în părți egale de făină și de ghips, având grijă să fie în apropiere vase cu apă. Șobolanii ce vor gusta din făină, vor bea apă și ghipsul — uscându-se — îi va înăbuși.

Contra degerăturilor. — Luați var stâns, îndoindu-l cu unt de lemn bun, învărtindu-l într'un singur fel, până a ajuns la țaria unei unsori. Seara la culcare puneți-o foarte subțire pe degerături, învelind cu o cârpă de pânză. După ce ați pus-o de 3 sau 4 ori, veți scăpa totdeauna de degerături.

Înpotriva păduchilor de lemn 1. Ungem patul și pereții cu fiere pe bou și cu pelin fiert în oțet tare de vin. 2. Ungem locul unde sunt păduchii de lemn cu pucioasă și undelemn vechiu.

La muncă fraților plugari

*La muncă fraților plugari!
Voi, oastea mai vitează,
Că truda voastră Dumnezeu
O binecuvintează.*

*La muncă fraților plugari!
La muncă pe 'ntrecute —
De sânteți încă mulți lipsiți,
Credința să v'ajute:*

*Venit-a țara iar la rând
Prin legi mântuitoare,
Cu vremea, toți veți avea rost,
Pământ și vițișoare.*

*La muncă fraților plugari,
Fiți vrednici de moșie —
Iar unde-s mulți copii săraci,
Să-i dați la meserie.*

G. B.

Vorbe cu tâlc

Nu este sărac cine n'are tată și mamă, ci acela care n'are învățătură.

*

Mai bine agonisește nume bun de cât avere multă.

Ce s'a petrecut în ultimele două săptămâni

DIN CLUJ

De curând s'a cinstit cu premii cei mai buni lucrători dela fabrica „Dermata“, din Cluj. Ei s'au dovedit nu numai buni și harnici lucrători, dar în timpul liber au chibzuit cum s'ar putea prefăce mașinăriile fabricii ca să dea roade mai multe. Ei au prefăcut mașini vechi în altele noi, sau au inventat unele care până acum nu erau pe lume. Cei mai buni, harnici și pricepuți dintre acești muncitori sunt: Mihai David, Burian Mihai, Porumb Ioan și alții. Iată cum răsplătește Dumnezeu pe cei ce se nevoiesc să bine-sporească talantul dat lor.

ÎN ȚARĂ

Marea adunare națională a Republicii Populare Române care a eșit în alegeri, s'a întrunit în ziua de 6 Aprilie în Parlament. Cu acest prilej Dl Parhon, Președintele Prezidiului Republicii a rostit o vorbire, după care s'au întărit în parte fiecare nu deputat ales. Deputații întăriți (validați) s'au întrunit sub conducerea celui mai bătrân: Dl. Emanuel Teodorescu. Cel dintâi deputat întărit (validat) a fost Dl. Gheorghe Gheorghiu-Dej Ministrul Industriei și Comerțului. Adunarea va vota noua constituție și alte legi de seamă.

Guvernul a hotărât să pornească o gospodărească treabă pentru folosința tuturor. El a alcătuit **șantiere naționale** de muncă unde de bună voe sau sămbriați tineri și bătrâni muncesc la drumuri, la Căile Ferate sau altele. Cu astfel de gând bun s'a făcut conducta de gaz dela Ceanul-Mare la Cluj. De prezent s'a pornit lucrarea unui tunel și a unei linii de tren între satele Bumbesti și Livezeni, iar în lunca Prutului s'a pornit așezarea apelor în vaduri noi cu folosință pentru gospodării din Moldova. La Galați se vor face ateliere pentru vapoare.

P. S. Dr. Nicolae Popovici, Episcopul Oradiei, însoțit de d. prof. Stanciu Stoian ministrul Cultelor, Dr. P. Vintilescu decanul Facultății de Teologie din București, preotul Mihail Madan și d. Sbierea, ca interpreți, au plecat la Moscova, ca să ia parte la lucrările de pregătire a consfăturii ortodoxe care va avea loc la Moscova în vara acestui an.

Recensământul (numărătoarea) dela 25 Ianuarie 1948 a socotit că avem 15.872.624 locuitori în toată țara, cuprinși toți în 4.203.032 gospodării.

În București, număratoarea a numărat 1.041.807 locuitori (dintre care bărbați: 499.893, femei: 541.914), cuprinși în 326.019 gospodării. Dintre aceștia s'au declarat având limbă maternă română: 976.180; limbă maternă ungară: 9.383; limbă maternă germană: 5.348; limbă maternă idiș 33.516; alte limbi: 17.380. Populația peste 7 ani: 961.606. Neștiutori de carte: 80.369.

Pe sexe populația României se repartizează astfel: 7.671.569 bărbați și 8.201.055 femei — deci 529.486 femei mai multe decât bărbați. În procente aceste s'ar traduce în 48,3 la sută bărbați și 51,7 la sută femei, sau altfel spus 107 femei la 100 de bărbați.

CĂTRE CITITORI

„Renaștea“ de Paști va apare în haină de sărbătoare, cu un număr sporit de pagini.

Rugăm mult pe frații noștrii Preoți, pe abonații și pe sprijinatorii gazetei să ne câștige noi cititori.

„Renașterea adaus pentru popor“ nu cunoaște alt sprijin decât pe acel al abonaților.

Cucernicii Preoți care ne-au ajutat atât de mult până acum îi rugăm să păsească în fruntea acestei bătălii a „Renașterii“ pentru luminarea și mântuirea poporului.

ÎN STRĂINĂTATE

Bumbac din U. R. S. S. și 120 tractoare din Suedia. În portul Constanța au sosit vapoarele sovietice: „Kursc“, cu un transport de 49.000 kgr. produse chimice și vaporul „Mihail Frunze“ cu 3.000.000 kgr. bumbac pentru nevoile noastre, urmând a fi prefăcut de fabricile

noastre. Peste 2 zile sosește vaporul suedez „Ekefors“ care, în schimbul cherestelei de fag pe care o trimitem, aduce 120 tractoare.

În Italia vor avea loc alegeri la data de 18 Aprilie. Frământările partidelor înainte de aceste alegeri sunt foarte mari. De o parte candidează Frontul Democratic Popular, iar de cealaltă parte grupul condus de Primul ministru al Țării Dl De Gasperi.

Din Berlin vine trista veste că două avioane: unul englezesc cu 14 oameni și unul rusesc, s'au ciocnit în aer, prăbușindu-se. Avioanele au luat foc și oamenii din ele au pierit.

În Grecia luptele se înțetesc mereu. De curând trupele guvernului din Atena pornise la atac. Vestile sosite mai nou arată că și Generalul Markos a pornit la contraatac.

În Cairo (Egipt) 1000 de polițiști s'au pus în grevă. Ei au fost impresurați cu armată și amenințați că vor fi dați judecării dacă nu înțetează greva.

La Moscova s'a scris un act de bună vecinătate între Finlanda și U. R. S. S. Actul seamănă cu pactul scris deunăzi de Republica Populară Română și Ungară cu U. R. S. S.

600.000 perechi bocanci vor sosi din Cehoslovacia

Până la sfârșitul acestei luni, urmează să sosească în țară 600.000 perechi bocanci bărbătești cumpărați din Cehoslovacia.

Primele 10 vagoane au și fost trimise dela fabricile „Bata“ din Zlin, Cehoslovacia.

„ZEFIR“ S. A.
INDUSTRIE CHIMICĂ DIN CLUJ
Str. Kossuth 7. — Telefon: 19-77.
CUMPĂRĂ ORICE CANTITĂȚI
Rășină de brad

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj